

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 679

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 9 octombrie 2009

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.127 din 10 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 159 alin. 8 fraza a doua, raportate la cele ale art. 140 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală	2-3		
Decizia nr. 1.128 din 10 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 și art. 215 alin. 5 din Codul penal	3-4		
Decizia nr. 1.133 din 10 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	5-6		
Decizia nr. 1.143 din 15 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) și art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	7-8		
Decizia nr. 1.149 din 15 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	8-9		
Decizia nr. 1.150 din 15 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26		alin. (3) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	10-11
		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		1.202. — Hotărâre privind suplimentarea bugetului Secretariatului General al Guvernului din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2009	11
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		M.107. — Ordin al ministrului apărării naționale pentru reglementarea unor aspecte privind constituirea dreptului de folosință asupra terenului prevăzut la art. 1 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.481/2008 privind schimbarea regimului juridic al unor terenuri în vederea realizării unor programe de construire de locuințe	12-14
		622. — Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale pentru modificarea și completarea anexei nr. 1 la Schema de ajutor <i>de minimis</i> „Sprijinirea activităților economice în vederea diversificării economiei rurale și a creșterii calității vieții în spațiul rural”, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 567/2008	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.127

din 10 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 159 alin. 8 fraza a doua, raportate la cele ale art. 140 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 159 alin. 8 fraza a doua, raportate la cele ale art. 140 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Livius Nicolai Zugravu în Dosarul nr. 2.333/99/2009 al Curții de Apel Iași — Secția penală.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.333/99/2009, **Curtea de Apel Iași — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 159 alin. 8 fraza a doua, raportate la cele ale art. 140 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Livius Nicolai Zugravu cu ocazia soluționării recursului declarat împotriva Încheierii penale nr. 37 din 21 martie 2009, pronunțată de Tribunalul Iași, având ca obiect prelungirea duratei arestării preventive dispuse în cursul urmăririi penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate aduc atingere prevederilor constituționale ale art. 23 alin. (9) și celor ale art. 5 paragraful 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la punerea în libertate a celui reținut sau arestat. În acest sens, **consideră că textele de lege criticate ar trebui să statueze obligatoriu, în timp, durata măsurii arestării preventive, stabilind, în mod restrictiv, limite minime și maxime de durată a arestării preventive, indiferent de faza procesului penal.** În continuare, arată că instanța de control judiciar consideră termenul prevăzut de art. 159 alin. 8 fraza a doua din Codul de procedură penală cu privire la soluționarea recursului împotriva încheierii prin care s-a hotărât asupra prelungirii arestării preventive dispuse în cursul urmăririi penale ca nefiind un termen de decădere, întrucât nu fixează durata măsurii preventive și nu este cuprins între motivele de încetare a măsurii arestării preventive enumerate de art. 140 alin. 1 lit. a) din același Cod.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 159 alin. 8 fraza a doua, raportate la cele ale art. 140 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, având următorul cuprins:

— Art. 159 alin. 8 teza a doua: „[...] *Recursul se soluționează înainte de expirarea duratei arestării preventive dispuse anterior încheierii atacate.*”;

— Art. 140 alin. 1 lit. a): „*Măsurile preventive încetează de drept: a) la expirarea termenelor prevăzute de lege sau stabilite de organele judiciare ori la expirarea termenului prevăzut în art. 160^b alin. 1, dacă instanța nu a procedat la verificarea legalității și temeiniciei arestării preventive în acest termen.*”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 23 alin. (9) privind punerea în libertate a celui reținut sau arestat și a prevederilor art. 5 paragraful 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul persoanei reținute sau arestate de a fi judecată într-un termen rezonabil sau eliberată în cursul procedurii.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că argumentele invocate de autorul excepției nu vizează o veritabilă problemă de constituționalitate, astfel că soluția inadmisibilității excepției de neconstituționalitate, întemeiată pe art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, nu permite Curții Constituționale să modifice sau să completeze dispozițiile de lege supuse controlului său în sensul solicitat de acesta.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 159 alin. 8 fraza a doua, raportate la cele ale art. 140 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Livius Nicolai Zugravu în Dosarul nr. 2.333/99/2009 al Curții de Apel Iași — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.128

din 10 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 și art. 215 alin. 5 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 și art. 215 alin. 5 din Codul penal, excepție ridicată de Petru Apetrei și Ana Apetrei în Dosarul nr. 2.435/40/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.435/40/2005, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 din Codul de procedură penală și art. 215 alin. 1, 2 și 5 din Codul penal.**

Din notele scrise depuse la dosar pentru motivarea excepției reiese însă că autorii acesteia invocă neconstituționalitatea dispozițiilor art. 146 și art. 215 alin. 5 din Codul penal.

Excepția fost ridicată de Petru Apetrei și Ana Apetrei cu ocazia soluționării recursurilor declarate împotriva Deciziei penale nr. 6 din 21 ianuarie 2009, pronunțată de Curtea de Apel Suceava — Secția penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile de lege criticate aduc atingere prevederilor constituționale ale art. 20, art. 21 alin. (3), art. 23 alin. (12) și art. 73 alin. (3) lit. h), precum și art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens, arată că dispozițiile art. 146 din Codul penal, care definesc noțiunea „*consecințe deosebit de grave*”, nu întrunesc cerințele de claritate, accesibilitate și previzibilitate. De asemenea, consideră că principiul legalității pedepsei „trebuie extins și la situațiile, așa cum este în cazul de față, când o pedeapsă stabilită pentru o infracțiune este excesivă față de gradul de pericol social al faptei, de obiectul și valoarea relației sociale ocrotite.” Astfel, „nu este echitabil ca autorul infracțiunii de înșelăciune să fie sancționat ca și autorul infracțiunii de omor”.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, așa cum reiese din concluziile scrise depuse de autori la dosarul instanței judecătorești, îl constituie dispozițiile art. 146 și art. 215 alin. 5 din Codul penal, dispoziții care au următorul cuprins:

— Art. 146: „*Prin consecințe deosebit de grave se înțelege o pagubă materială mai mare de 200.000 lei sau o perturbare deosebit de gravă a activității, cauzată unei autorități publice sau oricăreia dintre unitățile la care se referă art. 145, ori altei persoane juridice sau fizice.*”;

— Art. 215 alin. 5: „*Înșelăciunea care a avut consecințe deosebit de grave se pedepsește cu închisoare de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.*”

Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității acestor texte de lege în raport cu prevederile constituționale ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 23 alin. (12) privind principiul legalității și ale art. 73 alin. (3) lit. h) privind domeniul de reglementare al legii organice. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat asupra dispozițiilor de lege criticate, cu raportare la aceleași prevederi constituționale și convenționale și cu motivare similară, prin Decizia nr. 1.051 din 9 octombrie

2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 14 noiembrie 2008, statuând că acestea sunt constituționale. Cu acel prilej, Curtea a reținut că art. 146 din Codul penal cuprinde o normă cu caracter explicativ prin care se lămurește înțelesul expresiei „*consecințe deosebit de grave*”. Această reglementare este necesară cu atât mai mult cu cât legiuitorul a prevăzut consecințele deosebit de grave ca element circumstanțial în conținutul agravant al mai multor infracțiuni.

Totodată, Curtea a constatat că este neîntemeiată și critica referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție, deoarece aplicarea cerinței procesului echitabil se impune numai în legătură cu procedura de desfășurare a procesului, iar nu și în ceea ce privește cadrul juridic sancționator al faptelor, adică în materia dreptului substanțial. Nici din cuprinsul art. 21 alin. (3) din Constituție și nici din cel al art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau al jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului nu se poate desprinde concluzia că aplicarea cerinței procesului echitabil ar trebui să excedeze necesității asigurării garanțiilor procesuale, spre a se intra în materii din câmpul dreptului substanțial.

Cu privire la critica de neconstituționalitate referitoare la încălcarea prevederilor art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, Curtea a constatat că aceasta este neîntemeiată, deoarece infracțiunea de înșelăciune este reglementată în Codul penal, lege organică în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Referitor la critica de neconstituționalitate privind previzibilitatea și accesibilitatea normei penale și la încălcarea principiului legalității incriminării, Curtea a reținut că dispozițiile de lege criticate nu contravin normelor constituționale și nici celor ale art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ci, dimpotrivă, prin explicarea conținutului noțiunii „*consecințe deosebit de grave*” în art. 146 din Codul penal se asigură caracterul de previzibilitate și accesibilitate al normei juridice penale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 și art. 215 alin. 5 din Codul penal, excepție ridicată de Petru Apetrei și Ana Apetrei în Dosarul nr. 2.435/40/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,

Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.133

din 10 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin încheierile din 16 aprilie 2009, pronunțate în dosarele

Comercială „Petrom” — S.A. în dosarele nr. 802/112/2009, nr. 675/112/2009, nr. 763/112/2009, nr. 767/112/2009, nr. 739/112/2009, nr. 726/112/2009, nr. 725/112/2009, nr. 801/112/2009, nr. 699/112/2009, nr. 693/112/2009, nr. 740/112/2009, nr. 737/112/2009, nr. 799/112/2009, nr. 775/112/2009, nr. 765/112/2009, nr. 779/112/2009, nr. 730/112/2009, nr. 782/112/2009, nr. 790/112/2009, nr. 796/112/2009, nr. 479/112/2009, nr. 674/112/2009, nr. 723/112/2009, nr. 692/112/2009, nr. 481/112/2009, nr. 721/112/2009, nr. 684/112/2009, nr. 682/112/2009, nr. 750/112/2009, nr. 751/112/2009, nr. 791/112/2009, nr. 688/112/2009, nr. 686/112/2009, nr. 727/112/2009, nr. 480/112/2009, nr. 732/112/2009, nr. 781/112/2009, nr. 743/112/2009, nr. 697/112/2009, nr. 698/112/2009, nr. 3.257/112/2008, nr. 772/112/2009, nr. 776/112/2009, nr. 761/112/2009, nr. 3.258/112/2008, nr. 798/112/2009, nr. 672/112/2009, nr. 742/112/2009, nr. 744/112/2009, nr. 747/112/2009, nr. 679/112/2009, nr. 673/112/2009, nr. 778/112/2009, nr. 689/112/2009 și nr. 678/112/2009 ale Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția civilă, precum și în dosarele nr. 5.308/108/2008, nr. 5.307/108/2008, nr. 3.121/108/2008, nr. 1.043/108/2009, nr. 3.120/108/2008, nr. 5.221/108/2008 și nr. 5.309/108/2008 ale Tribunalului Arad — Secția de contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 2.284D/2009 — nr. 2.333D/2009, nr. 2.351D/2009 — nr. 2.355D/2009 și nr. 2.425D/2009 — nr. 2.431D/2009, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea dispune, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, conexarea dosarelor nr. 2.285D/2009 — nr. 2.333D/2009, nr. 2.351D/2009 — nr. 2.355D/2009 și nr. 2.425D/2009 — nr. 2.431D/2009 la Dosarul nr. 2.284D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă.

nr. 802/112/2009, nr. 675/112/2009, nr. 763/112/2009, nr. 767/112/2009, nr. 739/112/2009, nr. 726/112/2009, nr. 725/112/2009, nr. 801/112/2009, nr. 699/112/2009, nr. 693/112/2009, nr. 740/112/2009, nr. 737/112/2009, nr. 799/112/2009, nr. 775/112/2009, nr. 765/112/2009, nr. 779/112/2009, nr. 730/112/2009, nr. 782/112/2009, nr. 790/112/2009, nr. 796/112/2009, nr. 479/112/2009, nr. 674/112/2009, nr. 723/112/2009, nr. 692/112/2009, nr. 481/112/2009, nr. 721/112/2009, nr. 684/112/2009, nr. 682/112/2009, nr. 750/112/2009, nr. 751/112/2009, nr. 791/112/2009, nr. 688/112/2009, nr. 686/112/2009, nr. 727/112/2009, nr. 480/112/2009, nr. 732/112/2009, nr. 781/112/2009, nr. 743/112/2009, nr. 697/112/2009, nr. 698/112/2009, nr. 3.257/112/2008, nr. 772/112/2009, nr. 776/112/2009, nr. 761/112/2009, nr. 3.258/112/2008, nr. 798/112/2009, nr. 672/112/2009, nr. 742/112/2009, nr. 744/112/2009, nr. 747/112/2009, nr. 679/112/2009, nr. 673/112/2009, nr. 778/112/2009, nr. 689/112/2009 și nr. 678/112/2009 de Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția civilă, precum și prin încheierile din 12 și 26 martie 2009, pronunțate în dosarele nr. 5.308/108/2008, nr. 5.307/108/2008, nr. 3.121/108/2008, nr. 1.043/108/2009, nr. 3.120/108/2008, nr. 5.221/108/2008 și nr. 5.309/108/2008 de Tribunalul Arad — Secția de contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București cu prilejul soluționării unor acțiuni civile având ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii, care prevede că orice dispoziție contrară acestui act normativ se abrogă, este contrară dispozițiilor art. 1 alin. (4) și (5), art. 73 alin. (3) lit. p) și art. 79 alin. (1) din Constituție, precum și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, **consideră că textul de lege criticat, prin formularea sa imprecisă, poate ridica dificultăți de interpretare și aplicare a legii.** În acest sens, autorul face referire la normele procedurale aplicabile în speța sa, care au ca obiect conflicte de muncă, arătând că art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii nu este în măsură să clarifice care dintre acestea urmează să se aplice. Astfel, prevederile art. 72 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă sunt diferite de cele ale art. 284 din Codul muncii, care reglementează aceeași materie, respectiv instanța competentă să soluționeze aceste conflicte. Cu toate că, din perspectiva principiilor de aplicare a legii în timp, în speță ar trebui să fie incidente reglementările mai noi, respectiv cele ale Codului muncii, caracterul special pe care îl are Legea nr. 168/1999 față de dreptul comun în materie, reglementat de Codul muncii, poate conduce la o concluzie contrară, potrivit căreia incidente ar fi dispozițiile legii speciale. Toate aceste argumente sprijină concluzia pe care autorul excepției o

consideră esențială pentru motivarea sa, anume că prevederile art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii încalcă principiul efectivității juridice, consacrat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Acest principiu presupune că legiuitorul are obligația de a asigura adoptarea unor dispoziții legale eficiente care să fie coerente (cauza *Unédic contra Franței*—2008), să evite paralelismul legislativ (cauza *Katz contra României*—2009), să aibă vocația de a respecta drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor și să aibă o aplicabilitate practică uniformă, pentru a se evita o jurisprudență neuniformă (cauza *Santos Pinto contra Portugaliei*—2008). În plus față de acestea, autorul excepției amintește că, prin dispozițiile art. 62 alin. (1) și art. 63 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, legiuitorul a impus cu caracter imperativ abrogarea expresă directă, excluzând, prin urmare, abrogarea implicită. Acest mod de abordare a fost determinat atât pentru a asigura coerența sistemului legislativ, cât și pentru a asigura eficacitatea principiului separației puterilor în stat, întrucât nu permite judecătorului să legifereze expres unde legiuitorul a tăcut implicit, respectiv să constate abrogarea, deși legiuitorul nu a făcut-o. Nerespectarea prevederilor Legii nr. 24/2000 prin reglementarea unei norme care are un efect abrogator implicit, precum textul de lege criticat, are semnificația încălcării art. 1 alin. (5) din Constituție care prevede obligativitatea respectării Constituției și a legilor, obligativitate căreia trebuie să i se supună inclusiv Parlamentul, întrucât textul constituțional nu face nicio distincție cu privire la destinatarul normei.

Instanțele de judecată consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. în dosarele nr. 802/112/2009, nr. 675/112/2009, nr. 763/112/2009, nr. 767/112/2009, nr. 739/112/2009, nr. 726/112/2009, nr. 725/112/2009, nr. 801/112/2009, nr. 699/112/2009, nr. 693/112/2009, nr. 740/112/2009, nr. 737/112/2009, nr. 799/112/2009, nr. 775/112/2009, nr. 765/112/2009, nr. 779/112/2009, nr. 730/112/2009, nr. 782/112/2009, nr. 790/112/2009, nr. 796/112/2009, nr. 479/112/2009, nr. 674/112/2009, nr. 723/112/2009, nr. 692/112/2009, nr. 481/112/2009, nr. 721/112/2009, nr. 684/112/2009, nr. 682/112/2009, nr. 750/112/2009, nr. 751/112/2009, nr. 791/112/2009, nr. 688/112/2009, nr. 686/112/2009, nr. 727/112/2009, nr. 480/112/2009, nr. 732/112/2009, nr. 781/112/2009, nr. 743/112/2009, nr. 697/112/2009, nr. 698/112/2009, nr. 3.257/112/2008, nr. 772/112/2009, nr. 776/112/2009, nr. 761/112/2009, nr. 3.258/112/2008, nr. 798/112/2009, nr. 672/112/2009, nr. 742/112/2009, nr. 744/112/2009, nr. 747/112/2009, nr. 679/112/2009, nr. 673/112/2009, nr. 778/112/2009, nr. 689/112/2009 și nr. 678/112/2009 ale Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția civilă, precum și în dosarele nr. 5.308/108/2008, nr. 5.307/108/2008, nr. 3.121/108/2008, nr. 1.043/108/2009, nr. 3.120/108/2008, nr. 5.221/108/2008 și nr. 5.309/108/2008 ale Tribunalului Arad — Secția de contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, dispoziții potrivit cărora „*Pe data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă: [...] — orice alte dispoziții contrare.*”

Autorul excepției consideră că textul de lege criticat este contrar următoarelor texte din Constituție: art. 1 alin. (4) și (5), care consacră principiul separației și echilibrului puterilor în stat și obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 73 alin. (3) lit. p), care stabilește domeniul de reglementare al legii, și art. 79 alin. (1) referitor la atribuțiile Consiliului Legislativ. De asemenea, consideră că este încălcat și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că argumentele invocate de autor nu vizează o veritabilă problemă de constituționalitate, ci constituie o problemă de interpretare și de aplicare a legii ce ține de resortul instanțelor judecătorești, iar nu de cel al instanței de contencios constituțional.

În acest sens, asupra unor critici identice, s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1.005 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 575 din 18 august 2009.

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.143

din 15 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) și art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție invocată de Eugen Scarlat în Dosarul nr. 9.245/302/2008 al Judecătoriei Sectorului 5 București.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 900 D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006, excepție invocată de Alexandru Andreescu în Dosarul nr. 808/302/2009 al Judecătoriei Sectorului 5 București.

La apelul nominal este prezent autorul excepției.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.991 D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006, excepție invocată de Florin Gabriel Ionescu în Dosarul nr. 12.879/302/2008 al aceleiași instanțe.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 853 D/2009, nr. 900 D/2009 și nr. 1.991 D/2009, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Alexandru Andreescu este de acord cu măsura conexării.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării dosarelor, având în vedere conținutul identic al textelor de lege criticate în cele 3 cauze.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.991 D/2009 și nr. 900 D/2009 la Dosarul nr. 853 D/2009, care a fost primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Alexandru Andreescu solicită schimbarea regimului de executare a pedepsei.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 23 februarie 2009, 5 martie 2009 și, respectiv, 10 martie 2009, pronunțate în dosarele nr. 9.245/302/2008, nr. 808/302/2009 și, respectiv,

nr. 12.879/302/2008, **Judecătoria Sectorului 5 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) și, respectiv, art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal**, excepție ridicată de Eugen Scarlat, Alexandru Andreescu și, respectiv, Florin Gabriel Ionescu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, similară în dosarele conexe, se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece „stabilirea în mod arbitrar și pe criterii imprecis determinate nu pot decât să determine o inegalitate a cetățenilor în fața legii, lăsată la îndemâna unui organ de autoritate publică, așa cum este Comisia de individualizare a regimului de executare a pedepsei.” Aprecierea că decizia o are judecătorul delegat este neconformă cu dreptul la integritate psihică întrucât hotărăște pe baza raportului Comisiei, care poate dispune „în mod excepțional”, fără stabilirea unor limite, „ce înseamnă regimul pe care urmează să îl suporte deținutul”. Se conchide în sensul că sintagma „în mod excepțional” îngrădește nepermis drepturile fundamentale și se impune înlăturarea ei.

Judecătoria Sectorului 5 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât normele criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie, consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006, cuprinse în art. 22 alin. (2), respectiv art. 23 alin. (2), având un conținut identic: „*În mod excepțional, natura și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și persoana condamnatului pot determina includerea persoanei condamnate în regimul de executare imediat inferior ca grad de severitate.*”

În susținerea excepției se invocă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 16 — *Egalitatea în drepturi* și în art. 22 — *Dreptul la viață și la integritate fizică și psihică*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate în raport cu prevederile Legii fundamentale invocate în prezenta cauză.

Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 1.315 din 2 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 874 din 23 decembrie 2008, și Decizia nr. 180 din 12 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 13 martie 2009, Curtea a statuat, pentru considerentele acolo reținute, că dispozițiile care reglementează regimurile de executare a pedepselor privative de libertate, inclusiv cele referitoare la procedura schimbării regimului de executare a pedepselor privative de libertate în regimul imediat inferior ca grad de severitate nu stabilesc privilegii sau discriminări.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția

și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea.

În prezenta cauză se mai invocă și încălcarea art. 22 din Constituție privind dreptul la integritate fizică și psihică al persoanei, cu motivarea că aceasta se datorează aprecierii arbitrare a organelor administrative din cadrul penitenciarului. Asemenea critică nu poate fi reținută, deoarece vizează modul de interpretare și aplicare a legii de către comisia pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, aspect care excedează competenței Curții Constituționale. De altfel, potrivit art. 26 alin. (1) și (5) din Legea nr. 275/2006, schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate se dispune de judecătorul delegat, prin încheiere motivată, iar nu de comisia din cadrul penitenciarului. În plus, în temeiul art. 26 alin. (8) din același act normativ, împotriva acestei încheieri persoana condamnată poate introduce contestație la judecătoria în a cărei circumscripție se afla penitenciarul, cadru în care, beneficiind de garanțiile stabilite de lege, poate formula toate apărările pe care le consideră necesare.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) și art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție invocată de Eugen Scarlat, Alexandru Andreescu și, respectiv, Florin Gabriel Ionescu în dosarele nr. 9.245/302/2008, nr. 808/302/2009 și, respectiv, nr. 12.879/302/2008 ale Judecătoriei Sectorului 5 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.149

din 15 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (7)

din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție invocată de Costel-Adrian Chidinof în Dosarul nr. 2.676/245/2009 al Judecătoriei Iași.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.676/245/2009, **Judecătoria Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal**, excepție invocată de Costel-Adrian Chidinof.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional, deoarece sancțiunea disciplinară aplicată este pusă în executare înainte ca partea să se adreseze instanței, „această posibilitate fiind lipsită de conținut”. Se mai arată că procedura de judecată având ca obiect contestație împotriva unei hotărâri a comisiei de disciplină conduce la un paradox juridic, care constă în faptul că, deși condamnatul poate să obțină o soluție favorabilă, aceasta nu produce niciun efect, întrucât sancțiunea a fost deja executată.

Judecătoria Iași apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, arătând că dispozițiile criticate lipsesc de finalitate practică dreptul persoanei de a se adresa organelor puterii judecătorești în scopul examinării legalității și temeiniciei unei sancțiuni disciplinare. Or, în cazul în care judecătorul delegat ori instanța de judecată admite o plângere/contestație privind o sancțiune din cele prevăzute la art. 71 alin. (1) lit. a)—e) din lege, recunoașterea nevinovăției petentului este pur formală, întrucât acesta a executat deja sancțiunea aplicată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că normele criticate sunt constituționale, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție invocată de Costel-Adrian Chidinof în Dosarul nr. 2.676/245/2009 al Judecătoriei Iași.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006, cuprinse în art. 74 alin. (7) potrivit căroră „*Plângerea formulată conform alin. (1) și contestația introdusă potrivit alin. (5) nu suspendă executarea sancțiunilor disciplinare, cu excepția celei prevăzute în art. 71 alin. (1) lit. f).*”

În susținerea excepției se invocă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 22 — *Dreptul la viață și la integritate fizică și psihică*, art. 23 — *Libertatea individuală* și art. 124 — *Înfăptuirea justiției*.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că a mai examinat constituționalitatea aceluiași text de lege, în raport cu critici similare, vizând faptul că sancțiunile aplicate de comisia de disciplină din cadrul locului de deținere sunt puse în executare mai înainte de a rămâne definitive. În acest sens este, de exemplu, Decizia nr. 1.114 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 791 din 26 noiembrie 2008, prin care Curtea, constatând că art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 se referă la măsurile disciplinare și la plângerea împotriva acestora, care, spre deosebire de căile procesuale de atac în materie penală caracterizate prin efectul suspensiv, au cu totul alt regim, a respins, pentru motivele acolo reținute, excepția de neconstituționalitate invocată.

Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea jurisprudenței Curții, considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.150

din 15 septembrie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (3)
din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare
în cursul procesului penal**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție invocată de Cezar Tănase în Dosarul nr. 12.713/55/2008 al Judecătoriei Arad.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 12.713/55/2008, **Judecătoria Arad a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal**, excepție invocată de Cezar Tănase.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile criticate sunt discriminatorii, în condițiile în care în temeiul acestora se pot schimba regimurile de detenție ale deținuților dacă au un număr diferit de rapoarte de pedepsire.

Judecătoria Arad consideră că excepția de neconstituționalitate invocată în cauză este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că normele criticate sunt constituționale, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la

prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Din examinarea considerentelor încheierii de sesizare, precum și a susținerilor autorului excepției, astfel cum rezultă din cererea depusă la dosarul cauzei, rezultă că acesta critică, din cuprinsul Legii nr. 275/2006, cu privire la care Curtea a fost sesizată, numai dispozițiile art. 26 alin. (3), care sunt indicate în mod expres. Așa fiind, Curtea urmează să se pronunțe numai asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (3) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006, având următorul cuprins: „*Schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate într-unul mai sever se poate dispune dacă persoana condamnată a comis o infracțiune sau o abatere disciplinară gravă, care o fac incompatibilă cu regimul în care execută pedeapsa privativă de libertate, și dacă, prin conduita sa, afectează grav conviețuirea normală în penitenciar sau siguranța acestuia.*”

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, ale art. 21 — *Accesul liber la justiție*, ale art. 24 — *Dreptul la apărare*, ale art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea reține că stabilirea, prin dispozițiile legale criticate, a circumstanțelor în care se poate realiza schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate într-unul mai sever nu aduce atingere principiului egalității în fața legii, acestea fiind aplicabile tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei, fără privilegii sau discriminări. Modul concret de aplicare a prevederilor legale în discuție, de către Comisia pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, apreciat de autorul excepției ca fiind discriminatoriu, constituie un aspect ce excedează competenței Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității dispozițiilor cu care a fost sesizată.

De altfel, Curtea s-a mai pronunțat în jurisprudența sa asupra constituționalității art. 26 din Legea nr. 275/2006, în întregul său, în raport cu aceleași dispoziții constituționale invocate și în prezenta cauză. În acest sens este, de exemplu, Decizia nr. 180 din 12 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 13 martie 2009, și Decizia nr. 827 din 2 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 721 din 25 octombrie 2007. Soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată cu acele prilejuri, precum și considerentele de principiu care o fundamentează își mențin valabilitatea, întrucât nu au intervenit elemente noi.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (3) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție invocată de Cezar Tănase în Dosarul nr. 12.713/55/2008 al Judecătorei Arad.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E**privind suplimentarea bugetului Secretariatului General
al Guvernului din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția
Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2009**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Secretariatului General al Guvernului din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2009, cu suma de 7.476 mii lei, la capitolul 67.01 „Cultură, recreere și religie”, titlul 59 „Alte cheltuieli”, articolul 59.04 „Sprijinirea organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale, altele decât cele care primesc subvenții de la bugetul de stat”.

Art. 2. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Secretariatului General al Guvernului pe anul 2009.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Daniela Nicoleta Andreescu

Departamentul pentru Relații Interetnice,
Markó Attila Gábor,
secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

București, 7 octombrie 2009.
Nr. 1.202.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

pentru reglementarea unor aspecte privind constituirea dreptului de folosință asupra terenului prevăzut la art. 1 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.481/2008 privind schimbarea regimului juridic al unor terenuri în vederea realizării unor programe de construire de locuințe

Pentru aplicarea prevederilor art. 1 alin. (3) și (5) din Hotărârea Guvernului nr. 1.481/2008 privind schimbarea regimului juridic al unor terenuri în vederea realizării unor programe de construire de locuințe,
în temeiul dispozițiilor art. 33 alin. (1) și ale art. 42 din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se abilitază Batalionul 500 Stat major și deservire al Statului Major al Forțelor Terestre să încheie contractele de dare în folosință cu titlu oneros a terenului prevăzut la art. 1 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.481/2008 privind schimbarea regimului juridic al unor terenuri în vederea realizării unor programe de construire de locuințe și să urmărească în timp derularea acestora.

(2) Modelul de contract este prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — (1) Suma datorată de proprietarii locuințelor pentru folosirea terenurilor aferente acestora este de 1,04 lei/m²/an.

(2) Suma prevăzută la alin. (1) se actualizează anual cu indicele prețurilor de consum, comunicat de Institutul Național de Statistică.

(3) Plata se face anual, într-o singură tranșă, în primul trimestru, sau trimestrial, în tranșe egale, până la sfârșitul ultimei

luni din fiecare trimestru, în contul Batalionului 500 Stat major și deservire, prin mandat poștal sau virament ori direct la casieria unității militare.

(4) Sumele încasate se fac venit la bugetul de stat.

Art. 3. — (1) Operațiunea de predare-primire a terenurilor la finalizarea lucrărilor de construcții se realizează, în exclusivitate, prin contribuțiile financiare ale beneficiarilor, fără a implica fonduri publice.

(2) Modelul procesului-verbal de predare-primire este prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul apărării naționale,
Aurel Ionel Lascu,
secretar de stat

București, 5 octombrie 2009.
Nr. M.107.

— Model —

ANEXA Nr. 1

CONTRACT DE DARE ÎN FOLOSINȚĂ CU TITLU ONEROS

1. Părțile contractante

Între:

— Statul român, reprezentat de Ministerul Apărării Naționale, în calitate de contractant, prin Unitatea Militară 01575, conform Ordinului ministrului apărării naționale nr. M.107/2009 pentru reglementarea unor aspecte privind constituirea dreptului de folosință asupra terenului prevăzut la art. 1 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.481/2008 privind schimbarea regimului juridic al unor terenuri în vederea realizării unor programe de construire de locuințe, cu sediul în municipiul București,, cod fiscal nr., având contul nr., deschis la Trezoreria Statului, reprezentată prin șeful unității militare,

și

— Domnul/Doamna, cu domiciliul în, str. nr., posesor/posesoare al/a C.I. seria nr., eliberată de la data de, CNP, căsătorit(ă) cu, care a luat cunoștință de regimul juridic al comunității de bunuri, în calitate de cocontractant,

în temeiul prevederilor art. 942 din Codul civil, ale art. 1 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.481/2008 privind schimbarea regimului juridic al unor terenuri în vederea realizării unor programe de construire de locuințe,
a intervenit prezentul contract de dare în folosință cu titlu oneros.

2. Obiectul contractului

2.1. — Contractantul constituie dreptul de folosință cu titlu oneros asupra terenului în suprafață de m², situat în municipiul București, Str. Antiaeriană nr. 6, sectorul 5, nr. cadastral 10910/3...., aflat în proprietatea privată a statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, conform Hotărârii Guvernului nr. 1.481/2008, în favoarea cocontractantului, beneficiar al construcției ce urmează a fi edificată pe acest teren, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare asupra unui bun viitor/contractului de construire.

2.2. Predarea-primirea terenului se face pe bază de proces-verbal, care face parte integrantă din prezentul contract, încheiat între părțile interesate, în termen de 15 zile de la recepția construcției la terminarea lucrărilor.

3. Dispoziții referitoare la prețul contractului, data și locul plății

3.1. Cocontractantul plătește contractantului suma de..... lei, reprezentând valoarea corespunzătoare prețului de 1,04 lei/m²/an, de la data predării efective a terenului.

3.2. Pentru fracțiunile de an, suma datorată se calculează proporțional.

3.3. Plata se face anual, într-o singură tranșă, în primul trimestru, sau trimestrial, în tranșe egale, până la sfârșitul ultimei luni din fiecare trimestru, în contul Batalionului 500 Stat major și deservire, prin mandat poștal sau virament ori direct la casieria unității militare.

3.4. Suma de bani prevăzută la pct. 3.1 se actualizează anual cu indicii prețurilor de consum, comunicat de Institutul Național de Statistică.

3.5. Sumele se vor achita de către cocontractant în contul contractantului nr. — sectorul 6, deschis la Trezoreria Statului, prin mandat poștal sau virament ori direct la casieria unității.

4. Durata contractului

4.1. Dreptul de folosință se constituie în folosul cocontractantului, beneficiar al construcției, începând cu data semnării prezentului contract, pe durata existenței construcției, conform prevederilor art. 1 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.481/2008. Pe perioada executării construcțiilor, beneficiarii vor permite antreprenorului desfășurarea lucrărilor de construire.

4.2. Semnarea prezentului contract se face odată cu încheierea contractului de vânzare-cumpărare asupra unui bun viitor/contractului de construire.

4.3. În cazul prevăzut la pct. 5.1 lit. e), dreptul de folosință se va constitui de la data schimbării titularului dreptului de proprietate asupra construcției, pe durata existenței acesteia.

5. Conținutul contractului

5.1. Drepturile și obligațiile contractantului:

a) să încaseze sumele datorate de cocontractant pentru folosirea terenului;

b) să garanteze folosința liniștită a terenului;

c) să predea terenul pe bază de proces-verbal după recepția construcției la terminarea lucrărilor de construire;

d) să nu împiedice în niciun fel exercitarea dreptului de folosință;

e) să încheie contracte de folosință cu titlu oneros a terenului cu viitorii proprietari ai construcțiilor.

5.2. Drepturile și obligațiile cocontractantului:

a) să folosească terenul și să dispună material de acesta în măsura necesară pentru exploatarea construcției, ca un posesor de bună-credință, purtând răspunderea pentru toate pagubele produse acestuia din culpa sa;

b) să achite sumele datorate conform pct. 3, la datele scadente;

c) să îndeplinească sarcinile fiscale prevăzute de dispozițiile legale în vigoare;

d) să intabuleze dreptul de folosință în cartea funciară și să trimită Ministerului Apărării Naționale o copie de pe încheierea de înscriere a dreptului de folosință, în termen de 30 de zile de la comunicarea acesteia cocontractantului;

e) să înștiințeze contractantul, în cel mai scurt timp, despre eventualele acțiuni de care are cunoștință și care l-ar putea prejudicia;

f) să folosească terenul conform destinației sale, neavând dreptul să execute alte lucrări asupra terenului decât cele prevăzute în contractul de construire, fără a obține autorizarea prealabilă a Ministerului Apărării Naționale;

g) să nu greveze terenul cu sarcini;

h) să restituie terenul contractantului la data încetării existenței construcției, liber de orice sarcini;

i) să aducă la cunoștința noului proprietar, la vânzarea locuinței, situația juridică a terenului pe care este amplasată construcția;

j) să aducă la cunoștința titularului dreptului de administrare a terenului, în termen de 15 zile de la data vânzării construcției, numele noului proprietar.

6. Majorări de întârziere și daune interese

Pentru neachitarea la termenul scadent de către cocontractant a prețului potrivit prevederilor pct. 3.1, acesta datorează majorări de întârziere prevăzute de legislația în vigoare, fiind pus în întârziere de drept, fără îndeplinirea vreunei formalități, în conformitate cu prevederile art. 1079 alin. (2) din Codul civil.

7. Forța majoră

7.1. Niciuna dintre părțile contractante nu răspunde de neexecutarea la termen și/sau de executarea necorespunzătoare, totală sau parțială, a oricărei obligații care îi revine în baza prezentului contract, dacă neexecutarea și/sau executarea necorespunzătoare a obligației respective a fost cauzată de forța majoră.

7.2. Forța majoră este un eveniment independent de voința părților, imprezibil și insurmontabil, apărut după încheierea contractului și care împiedică părțile să își execute obligațiile asumate.

7.3. Partea care invocă forța majoră este obligată, dacă este posibil, să notifice cealaltă parte în termen de 5 zile de la producerea evenimentului și să ia toate măsurile posibile în vederea limitării consecințelor lui.

8. Închiderea contractului

8.1. Contractul de constituire a dreptului de folosință încetează de drept prin:

a) pierderea construcției;

b) prin efectul înstrăinării, în condițiile prevăzute la pct. 5.1 lit. e);

c) prin dobândirea de către cocontractant a dreptului de proprietate asupra terenului sau de către contractant a dreptului de proprietate asupra construcției;

d) prin vânzarea construcției. După această dată, noul proprietar are obligația ca în termen de 30 zile de la cumpărare să încheie contract de dare în folosință cu Ministerul Apărării Naționale.

8.2. Orice act încheiat cu încălcarea prevederilor prezentului contract, precum și orice alte acte subsecvente încheiate în temeiul acestuia devin nule de drept.

9. Litigii

În cazul în care rezolvarea neînțelegerilor ce decurg din contract, inclusiv a celor referitoare la validitatea, interpretarea, executarea ori desființarea acestuia, nu este posibilă pe cale amiabilă, părțile se vor adresa instanțelor judecătorești competente.

10. Clauze finale

10.1. Modificarea prezentului contract se face numai prin act adițional încheiat între părțile contractante.

10.2. Prezentul contract și procesul-verbal care este parte integrantă din contract reprezintă voința părților și înlătură orice altă înțelegere dintre acestea anterioară încheierii lui.

10.3. Prezentul contract a fost încheiat într-un număr de 5 exemplare, dintre care 3 exemplare pentru Ministerul Apărării Naționale și două exemplare pentru cocontractant, beneficiar al construcției, și intră în vigoare astăzi,, data semnării lui.

10.4. Prevederile prezentului contract se completează cu dispozițiile Codului civil și cu cele ale Codului de procedură civilă.

10.5. Potrivit prevederilor titlului X art. 2 alin. (2) din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare, prezentul contract se încheie în formă autentică.

CONTRACTANT

COCONTRACTANT,

Ministerul Apărării Naționale,
prin șeful Unității Militare 01575 București,

ANEXA Nr. 2

— Model —

ROMÂNIA

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE
Unitatea Militară 01575

Nr. din

NESECRET

Exemplarul nr.

**PROCES-VERBAL
de predare-primire**

Încheiat astăzi,, în temeiul art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 1.481/2008 privind schimbarea regimului juridic al unor terenuri în vederea realizării unor programe de construire de locuințe

Noi:

din partea Ministerului Apărării Naționale, prin Unitatea Militară 01575 București, în calitate de predător:

— președintele comisiei :

— membrii:

din partea beneficiarului:

—

—

am procedat la predarea-primirea terenului situat în municipiul București, Str. Antiaeriană nr. 6, sectorul 5, cu nr. cadastral 10910/3/..., aferent locuinței ce urmează a fi edificată pe acest teren.

Observații:

Preluarea terenului s-a făcut astăzi, la data încheierii prezentului proces-verbal, ce face parte integrantă din Contractul nr.

Drept care s-a încheiat prezentul proces-verbal, în 5 (cinci) exemplare originale, din care:

— exemplarul nr. 1 la Unitatea Militară 01575 București;

— exemplarul nr. 2 la

Am predat.

Am primit.

Din partea Ministerului Apărării Naționale,
Unitatea Militară 01575 București:

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN**pentru modificarea și completarea anexei nr. 1 la Schema de ajutor de minimis „Sprijinirea activităților economice în vederea diversificării economiei rurale și a creșterii calității vieții în spațiul rural”, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 567/2008**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 81.591 din 29 septembrie 2009, întocmit de Direcția generală dezvoltare rurală — Autoritate de Management pentru PNDR,

în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 1.698/2005 al Consiliului din 20 septembrie 2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) și cele ale anexei II la Regulamentul (CE) nr. 1.974/2006 al Comisiei din 15 decembrie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1.698/2005 al Consiliului privind sprijinul pentru dezvoltarea rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR),

ținând cont de prevederile măsurilor axei 3 — Calitatea vieții în zonele rurale și diversificarea economiei rurale din cadrul Programului Național Dezvoltare Rurală 2007—2013 (PNDR), aprobat prin Decizia Comisiei Europene CE (2008) 3.831 din 16 iulie 2008,

având în vedere prevederile art. 1, 21 și 23 din Hotărârea Guvernului nr. 224/2008 privind stabilirea cadrului general de implementare a măsurilor cofinanțate din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală prin Programul Național de Dezvoltare Rurală 2007—2013, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.998 al Comisiei din 15 decembrie 2006 pentru aplicarea art. 87 și 88 din Tratatul ajutoarelor de minimis,

având în vedere prevederile art. 3 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 137/2007,

în temeiul art. 7 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 8/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa nr. 1 la Schema de ajutor de minimis „Sprijinirea activităților economice în vederea diversificării economiei rurale și a creșterii calității vieții în spațiul rural”, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 567/2008, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 656 din 17 septembrie 2008, cu modificările și

completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După clasa 1729 din Lista codurilor CAEN aferente activităților care sunt eligibile la finanțare în cadrul măsurii 312 se introduce Diviziunea 18 — Tipărirea și reproducerea pe suporturi a înregistrărilor, cu următorul cuprins:

Diviziune	Grupă	Clasă	CAEN Rev. 2	CAEN Rev. 1	ISIC Rev. 4
„18			Tipărirea și reproducerea pe suporturi a înregistrărilor		
	181		Tipărire și activități de servicii conexe tipăririi		
		1811	Tipărirea ziarelor	2221	1811*
		1812	Alte activități de tipărire n.c.a.	2222* 2122* 2125*	1811*
		1813	Servicii pregătitoare pentru pretipărire	2224 2225	1812*
		1814	Legătorie și servicii conexe	2223	1812**

2. Clasa 9603 din Lista codurilor CAEN aferente activităților care sunt eligibile la finanțare în cadrul măsurii 312 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Clasa 9603 — Activități de pompe funebre și similare, cu excepția închirierii și vânzării locurilor de veci”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Ilie Sârbu

București, 30 septembrie 2009.
Nr. 622.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2009 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Zile de apariție/săptămână	Greutate medie/apariție (grame)	Valoare (TVA 9% inclus)/lei		
					12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	750	5	50	800	210	75
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	90	1	50	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	5	60	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	800	5	15	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	7.200	5	50	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	400	5	25	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	60	1	30	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	—	2.500	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	—	3.500	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial Partea I bis se multiplică pe bază de comandă.

Începând cu anul 2009 se sistează apariția publicației Repertoriul legislației României.

Abonamente la publicațiile oficiale și comenzi către „Monitorul Oficial” R.A. se pot efectua prin următoarele societăți de distribuție:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ” — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, Str. Lirei nr. 11, parter, ap. 1, (telefon/fax: 021.411.91.79; 021.411.54.08)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A (telefon: 021.316.30.57, fax: 021.316.30.58)
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1, corp B, et. 2, camerele 256—259, OP 33 (telefon/fax: 021.313.85.07; 021.313.85.08; 021.313.85.09)
- ◆ MEDIA PRESS ABONAMENTE — S.R.L. — București, str. Izvor nr. 78, et. 2 (telefon: 021.311.97.84, fax: 021.311.97.85)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 021.255.48.15; 021.255.48.16; 021.255.48.17)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 021.221.42.83; 0745.133.712)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Pictor Dimitrie Hârlescu nr. 6, sector 2 (telefon: 021.255.18.00, fax: 021.255.18.66; 021.255.19.18)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II (fax: 0250/73.54.75, telefon: 0350.40.59.87; 0350.40.59.88)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Elena Doamna nr. 62—64 (telefon/fax: 0244/51.40.52; 0244/51.48.01)
- ◆ DIFSTARPRESS — S.R.L. — Slobozia, bd. Matei Basarab, bl. I60, sc. A, ap. 15 (telefon/fax: 0243/23.23.68)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/51.08.57; 0268/51.08.58)
- ◆ ROESTA — S.R.L. — Curtea de Argeș, str. Valea Iașului, bl. P10, sc. B, ap. 18 (telefon/fax: 0248/72.11.43)
- ◆ VIAȚA LIBERĂ — S.A. — Galați, Str. Domnească nr. 68 (telefon: 0236/46.06.20, fax: 0236/47.10.28)
- ◆ UNITATEA — S.R.L. — Alba Iulia, str. Traian nr. 26 (telefon: 0258/81.16.31, fax: 0258/81.28.43)
- ◆ MANPRES DISTRIBUTION — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1 (OP 33 — CP 24) (telefon/fax: 021.314.63.39)
- ◆ CUGET LIBER — S.A. — Constanța, bd. I.C. Brătianu nr. 5 (telefon: 0241/58.21.20, fax: 0241/61.95.24)
- ◆ SIMPEX LOGISTIC — S.R.L. — Călărași, Str. Progresul nr. 21, bl. B1, sc. B, ap. 5 (telefon/fax: 0242/31.89.29)
- ◆ CIPSOFT DESIGN — S.R.L. — Ploiești, str. Eroilor nr. 2 bis (tel. 0722.36.54.65 sau 0724.20.31.43)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 434011